

LÁ THƯ MỤC VỤ

Hàng năm vào Chúa Nhật Lễ Lá và Thứ Sáu Tuần Thánh, Giáo Hội mời gọi chúng ta tưởng nhớ, và sống lại cuộc thương khó của Chúa Giêsu bằng cách nghe lại Bài Thương Khó, để chúng ta cảm nghiệm và thông phần vào sự chết của Chúa. Có khi nào tâm hồn chúng ta hằn sâu từng bước chân của Chúa trong cuộc đời của mình? hãy đặt mình vào từng bước chân âm thầm của Chúa Giêsu khi Ngài vác thập giá đi lên đỉnh đồi Canvê, chúng ta sẽ hiểu được thế nào là tình yêu cứu chuộc mà Con Thiên Chúa đã dành cho chúng ta.

Khi đó chúng ta mới cảm nghiệm được, mới có thể hòa nhập vào từng dấu chân của Chúa, từng giọt mồ hôi Chúa chảy ra tưới gội cho sự khô cằn của lòng người. Từng cái gai nhọn trên đầu Chúa bị người đời kết thành vương miện đâm thấu da thịt Chúa, máu chảy ra rớt xuống đất, đã biến thành dấu chỉ đường dẫn chúng ta tới nguồn mạch sự sống đời đời. Từng roi vọt tra tấn dã man mà con người quất vào Chúa không chút xót thương, hằn sâu trên cơ thể Chúa như những vết thương của sự phản bội, của sự hờ hê thích thú mà họ dành cho Chúa.

Tôi tự hỏi nếu chúng ta để cho những vết thương của Chúa chạm tới trái tim của chúng ta, thì chắc hẳn chúng ta sẽ giảm bớt được tính kiêu căng, tự cao, tự phụ khi nghĩ về thân phận yếu hèn của mình. Từng đoạn đường Chúa đã khuy ngã, có làm lòng của chúng ta nhận ra những đam mê tội lỗi của mình và quay về bên Chúa? Chúng ta có dám can đảm tiếp tục đứng lên cùng vác thập giá hằng ngày mà theo Chúa?

Trong Tuần Thánh và đặc biệt trong Lễ Lá này! Chúng ta làm sống động lại cuộc đời của Chúa Giêsu. Chúng ta cùng với Chúa Giêsu đi vào cuộc thương khó, như chính là nguồn ơn cứu chuộc cho nhân loại. Mỗi người chúng ta, cũng như

Người Dân Do Thái ngày xưa cũng đi vào Đền Giêrusalem, tay cầm lá để rước Chúa Giêsu. Chúng ta sống lại sự kiện của Chúa Giêsu, chúng ta cùng đi vào Giêrusalem với Ngài.

Và rồi chúng ta bước đi trong Tuần Thánh này, khi chúng ta nghe lại cuộc Thương Khó của Chúa Giêsu là chúng ta làm cho biến cố lịch sử đó trở nên không chỉ là bên ngoài, mà là chúng ta nội tâm hóa biến cố lịch sử đó trong cuộc đời của mỗi người chúng ta. Là người môn đệ của Chúa, chúng ta cũng không có một con đường nào khác ngoài con đường thập giá, tức là chấp nhận những khổ đau trong cuộc sống như lời Ngài đã phán: *“Ai muốn theo Ta phải từ bỏ mình, vác thập giá mình mà theo Ta.”* Mỗi khổ đau, mỗi hy sinh chúng ta vui lòng chịu vì lòng yêu mến Chúa, sẽ là một góp phần nhỏ bé vào thập giá Đức Kitô để đền bù tội lỗi, cũng như để thu tích công nghiệp cho chính bản thân của mình. Và như thế, đau thương là đường lên ánh sáng, gian khổ là đường về vinh quang và thập giá là đường dẫn tới vinh quang phục sinh.

Thế nên, bước vào tuần thương khó là dịp chúng ta suy niệm về thập giá của Chúa Giêsu. Nhìn vào Thánh Giá Chúa Giêsu để thấy những ý nghĩa sâu xa của *“Mầu Nhiệm Tình Yêu”* đó, nhìn vào Thánh Giá ta thấy đau khổ bên ngoài và tình yêu Thiên Chúa bên trong, sự chết của con người và sự sống lại của Thiên Chúa, bóng tối tội lỗi của trần gian và ánh bình minh cứu chuộc, sự ích kỷ của chúng ta và sự hy sinh của Thiên Chúa, sự kiêu căng của chúng ta và sự khiêm tốn của Thiên Chúa, sự bất lực của con người và sức mạnh vô song của Thiên Chúa, sự thù hận của con người và sự tha thứ của Thiên Chúa, sự hèn hạ của ta và sự cao cả của Thiên Chúa.

Cuộc sống của chúng ta có nhiều tiêu cực hơn tích cực, chúng ta làm khổ nhau nhiều hơn làm đẹp lòng nhau. Có phải chúng ta xích mích, gây chia rẽ bất hòa nhiều hơn là xây dựng, yêu thương, đoàn kết? Chúng ta tôn vinh Chúa ở trong nhà thờ, nhưng chúng ta có tôn vinh Chúa trong cuộc sống ở ngoài nhà thờ không? Mỗi khi chúng ta không tôn trọng bất cứ người anh em nào, là chúng ta không tôn vinh Chúa.

Vì thế, chúng ta hãy xin Chúa cho chúng ta luôn trung thành với lời chúng ta hoan hô “vạn tuế” để trong cuộc sống, chúng ta quyết đem ra thực hành chương trình xây dựng hòa bình và tình thương của Chúa. Từ đó, chúng ta sẽ tìm thấy được niềm an ủi và khích lệ để biết chấp nhận mọi đớn đau gian khổ, như góp một phần nhỏ bé của chúng ta vào thập giá Đức Kitô.